

2013. január 05. - **Az addig példa nélküli eset 1973. január 7. és 12. között zajlott le Balassagyarmat középiskolai leánykollégiumában.**

A túszejtők zavaros követelésének öt napos dróma után mesterlövészek vetettek véget. A tragédiáról később regény, majd játékfilm is született.

Pintye András 19 éves volt, öccse, László 17. A kétes hírnevű testvérpárral a szülők keveset törődtek (apjuk a Szob és Miskolc közötti határörkerület párttitkára volt, édesanyjuk egy nagyüzem személyzeti előadója) a vad fiúktól Balassagyarmaton mindenki tartott. Pintyéék azt vették a fejükbe, hogy egy nagy balhét csapva hagyják el az országot. Az akcióra alaposan felkészültek: megtanultak lőni, és fegyvereket is loptak - az apjuk páncélszekrényéből.

A tervük az volt, hogy a leánykollégiumban túszoikat ejtenek, és a szabadon bocsátásukért cserébe pénzt és kocsit szereznek, hogy azzal menjenek Nyugatra. 1973. január 7-én este 10 körül egyszerűen besétáltak a Geisler Eta Leánykollégiumba, ahol a téli szünetről visszaérkezett diáklányokat a fegyvereikkel egy hálósobába kényszerítették és ott elbarikádozták magukat.

Egymillió dollár, repülő

Az eredetileg túsul ejtett 20 lány közül hatnak a WC ablakán kiugorva sikerült elmenekülnie, de a rendőrök eleinte nem vették komolyan a lányok beszámolóját. Amikor végül mégis kiszálltak a helyszínre, és a hálósoba ajtaján dörömbölni kezdtek, golyózápor fogadta őket. A helyszínre érkező rendőrkapitánynak - aki egyébként a fiúknak ismerőse, szüleiknek barátja volt - azt mondták: ha a rendőrök nem távoznak, két lányt kivégeznek.

Balassagyarmaton szükségállapotot rendeltek el, és a helyi hatóságoktól a belügyi vezetők vették át az irányítást, a Pintye testvérek pedig megfogalmazták követeléseiket. A felsorolásban szerepelt lefüggönyözött autóbusz, majd repülőgép a Ferihegyi repülőtéren, kézigránatok, fegyverek, egymillió dollár, százezer nyugatnémet márka, négyszázezer svájci frank, illetve az ország első emberének aláírása annak bizonyítékául, hogy a pénzt önként adták nekik.

A második nap a helyszínen megjelentek a szülők is, akiket gyermekeik igen durván zavartak el. Az akció irányítói ezután a helyi kórház pszichiátriai és neurológiai osztályának vezető főorvosát kérték fel túsztárgyalónak. Napokig a doktor vitt be élelmet és vizet a szobába, illetve közölte a kint lévőkkel a híreket. Visszaemlékezése szerint a fivérek kitartottak képtelen követeléseik mellett, és azzal érveltek: mivel a hivatalos ideológia szerint a szocializmus legnagyobb értéke az ember, a rendszer nem engedheti meg magának, hogy akár csak egy túszt is kivégezzenek.

Mesterlövészek a tetőn

Ahogy múltak a napok, a szobában egyre szörnyűbb állapotok uralkodtak. A lányok nem mehettek ki a mellékhelyiségbe, voltak napok, amikor órákig kellett a falnál térdelniük és aludni sem engedték őket. A tárgyalások nem vezettek sehova, a rendőrség budapesti központjában ekkorra már elkészültek a tervek a lányok kiszabadítására.

Az épület közelébe mesterlövészeket telepítettek, akik január 12-én, amikor a város csendjét harangok kongása, kutyák ugatása, tehergépkocsik zaja verte fel, a meggondolatlanul az ablakon kihajoló nagyobbik fiút lelőtték. A kisebbik Pintye fiú azonnal megadta magát a szobába betörő rendőröknek. 15 év börtönbüntetésre ítélték.

Az eseményekről Finta Kata szemtanúként dokumentumkötetet írt, ezt felhasználva később Végh Antal dolgozta fel regényben az eseményeket. A könyv, a *Könyörtelenül* lett az alapja Gazdag Gyula Túsztörténet címmel 1989-ben forgatott filmjének. A forgatókönyvet Végh írta, Ragályi Elemér volt az operatőr, a főszerepet az akkor tinibálynak számító Berencsi Attilára osztották.

Az eseményt hírzárlat övezte, a történetekről a nyugati hírügynökségek előbb számoltak be, mint a hazai tömegtájékoztatási eszközök. Annak idején a történetekről beszámolt a nyugatnémet *Der Spiegel* című hetilap is.

<http://mek.oszk.hu/05000/05036/html/>

http://www.nogradarchiv.hu/index.php?action=gallery&category_id=320

<http://www.swatportal.hu/anno/92-a-balassagyarmati-tuszdrama>